

دریچه

روایت یک «پاک‌سازی»

سپیده سالاروند - آیدین حلال زاده

● در مناطق حاشیه تهران، مراکز متعدد تفکیک زباله وجود دارد که محل کار و زندگی افراد بسیاری است که اکثر مهاجران افغانستانی بدون مدرک هستند، این مراکز به‌طور غیررسمی با پیمانکاران شرکت‌های خصوصی که وظیفه جمع‌آوری و تفکیک زباله در مناطق مختلف شهرداری را برعهده دارند، همکاری می‌کنند. در سال‌های اخیر زباله‌گردان‌های شهر تهران به معرض دید قرار گرفتند و حساسیت اجتماعی به این موضوع زیاد شده است و سخنرانی‌های متعددی درباره آن برگزار شده است. در نشست با موضوع «کار کودک در خیابان» آقای علیرضا شریفی‌فر، معاون هماهنگی و ارزیابی امور مناطق سازمان پسماند شهرداری تهران، درباره این مراکز تفکیک زباله گفت: «در محله تقی‌آباد داخل شهر تهران منطقه ۱۸ که حدود دو دهه [مرکز تفکیک زباله] وجود داشت و ماه گذشته، در یک تصمیم جمعی کل دستگاه‌های ذی‌نقش ورود کردند و آن منطقه کامل پاک‌سازی شد. تقی‌آباد پاک‌سازی شد، محمودآباد و زمان‌آباد و… هم در برنامه کار هستند. امروز من در جلسه استانداری حضور داشتم و کلیه دستگاه‌ها متعهد شدند که در این زمینه‌ها کار کنند». آنچه در ادامه می‌خوانید روایت «پاک‌سازی» یکی از این مراکز تفکیک زباله است که با همکاری شهرداری تهران و نیروی انتظامی انجام شده است.

کود زباله‌سعيد:کود زباله از بالا به نظر کل یکپارچه‌ای می‌آمد با اتاق‌های پراکنده اما وقتی می‌رویم نزدیک‌تر مرز نامرئی میان اتاق‌ها را می‌بینیم. این مرز را متعلق‌بودن به یک دستگاه می‌ساخت؛ دستگاه یعنی چند اتاق به هم چسبیده. افراد ساکن در هر دستگاه برای ارباب آن دستگاه کار می‌کنند. ارباب صرفا به دلیل سرمایه‌ای که دارد می‌تواند امور را مدیریت کند. هر دستگاه با پیمانکار یک منطقه قرارداد دارد و به‌ازای هر نفر حدود یک میلیون تومان به پیمانکار سازمان بازایافت می‌پردازد تا مأمور بازایافت زباله‌ها را جمع نکند و اگر چه‌ها را در منطقه و در حال کار دید، لت‌وکوبشان نکند. شهرداری مناطق شهری را به مزایده می‌گذارد و پیمانکاری هر منطقه با ارباب دستگاه معامله می‌کند. در نتیجه افراد دستگاه‌تا وقتی آن پیمانکار هست به همان منطقه می‌روند. بعد از تفکیک افراد با قیمت‌های مختلفی زباله‌شان را را به ارباب می‌فروشند. ارباب دستگاه همان زباله‌ها را به قیمت بیشتری به مشتری می‌فروشد اما در عوض پول رفت‌وآمد به شهر، اجاره‌بهای دستگاه و رشوه به سازمان‌های مختلف را می‌دهد. اتاق‌ها با بلوک‌های گچی آماده ساخته شده بودند و اکثرا در نداشتند. اتاق ارباب‌ها عموما فضای متفاوت دارد، معمولا تلویزیون و حتی ماهواره دارند. بعضی اتاق‌ها کارکرد مغازه نیز داشتند و در نتیجه در گوشه‌وکار، اتاقشان روغن، برنج، نوشابه، رب و… انبار شده و در اتاق یخچال دارند. به‌علاوه چون افغانستانی‌های بدون مدرک نمی‌توانند حساب بانکی داشته باشند همیشه مقدار زیادی پول نقد در اتاق‌ها نگه می‌دارند.

پاک‌سازی:روز جمعه ۲۱ دی ۱۳۹۷، خلاف همیشه که از ورودی گود صدای زندگی می‌آمد، سکوتی مگربار گود زباله را فرا گرفته بود- و دود غلیظی به آسمان می‌رفت. از سکوت و دود تعجب کردیم اما نمی‌خواستیم بد به دلمان راه دهیم. گمان بردیم هوا سرد است و کار تفکیک زباله‌ها تمام شده و لابد زباله‌های نخواستی را آتش زده‌اند که چنان دودی می‌کند. می‌رسیم به سرازیری گود و با تصویر پایان گود روبه‌رو می‌شویم. گود حالا هیچ است. خبری از اتاق‌ها و آدم‌ها نیست. همه‌چیز با خاک یکسان شده و کپه‌کپه‌های باقی‌مانده آتش گرفته است. میان دود و زباله کسانی را می‌بینیم که زباله‌های از‌رزمشده (یکی از بچه‌ها) و هراسان می‌پرسم چه اتفاقی افتاده است؟ فقط چند روز از آخرین باری که آنجا بوده‌ایم می‌گذرد و نمی‌توانیم این نیستی را باور کنیم. معروف رفته زمان‌آباد، در کاراز دیگری مشغول به کار شده است. می‌رویم دنبالش و با هم برمی‌گردیم به گود. می‌ایستد روی تل درهم‌فشرده‌ای از بلوک‌های گچی درهم‌شکسته و پارچه و پوست‌رهایی که زمانی به دیوار بود و برایشان «پاک‌سازی» می‌گود. چهارشنبه صبح زود سیل ماشین‌های طرح انضباط شهری شهرداری و کلانتری سرازیر می‌شوند توی گود. این‌بار البته برای تهدید با دستگیری نیامده‌اند، برای بازدید هم نیامده‌اند و گواش لودرها و کامیون‌های همراهشان است. مهلت نمی‌دهند کسی وسایلش را تاجت دهد. وسایل از‌رشمند را با کامیون‌ها می‌کنند. از چند تن زباله تفکیک‌شده گرفته تا تلویزیون و یخچال و گاوصندوق و حتی موبایل ساکنان گود. لودرها خانه‌ها را خراب می‌کنند. کسی را دستگیر نمی‌کنند. می‌دانند که گاز‌های دیگر به کارشان ادامه خواهند داد و به نیروی کار آنها نیاز است. قرار نیست تغییری در شرایط ایجاد شود. قرار نیست کودکان از چرخه تفکیک زباله خارج شوند. قرار نیست تفکیک زباله انسانی‌تر شود، اما می‌شود حداقل گودی را که زیاد سروصدا می‌کند، «پاک‌سازی» کرد. می‌شود آدم‌ها را به جاهای نهانی‌تر سوق داد و با لودرها به آنها یادآوری کرد که در اینجا حق ساختن و زندگی‌کردن ندارند که سرمایه‌ای جز نیروی کارشان ندارند.

شهرزاد همتی: در روزهای گذشته آماری به نقل از هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان منتشر شد که از ثبت رکوردی در خروج افغانستانی‌ها از ایران خبر می‌داد. در خبر منتشرشده آمده بود به گفته لارنس هارت، رئیس هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان، در سال گذشته میلادی (۲۰۱۸) در مجموع ۷۷۳ هزار و ۱۲۵ مهاجر افغانستانی به صورت داوطلبانه یا به اجبار ایران را ترک کرده‌اند که این تعداد ۶۶ درصد بیشتر از آمار سال ۲۰۱۷ بوده است و احتمالاً این آمار رو به افزایش هم باشد. هارت در گفت‌وگو با خبرگزاری فرانسه اعلام کرده است: «بازگشت این افراد به‌دلیل کاهش فرصت‌های اقتصادی در منطقه از جمله در ایران بوده است». اما یکی از فعالان حوزه پناهندگان با تکذیب این ادعا می‌گوید تنها ترکیب مهاجرت به ایران تغییر کرده است. به فاطمه اشرفی، رئیس سازمان حمایت از کودکان و زنان پناهنده، روزانه بین دوهزار تا ۲۵۰۰ مهاجر غیرقانونی از افغانستان وارد ایران می‌شوند.پس از بالا رفتن قیمت ارز در ایران و کاهش ارزش پول ملی و فشار تحریم‌ها روی بدنه اقتصادی ایران، کمکم مهاجرت افغانستانی‌ها که تا پیش از این، آنها را نیروی کار ارزان قیمت می‌شناختیم آغاز شد. آنها که با وجود مصائب کشورشان ناچار به کوچ اجباری بودند، هم‌زبانی با ایرانیان و آمیختگی فرهنگی از یک طرف و همچنین همسایگی با ایران و بالا بودن ساخت‌وساز در آن را بهانه‌ای برای مهاجرت به ایران عنوان می‌کردند. آنها می‌آمدند تا اندوخته‌ای برای زندگی سخت خانواده‌شان در افغانستان فراهم کنند. همراه با خانواده و بچه‌های قدونیم‌قد به ایران می‌آمدند و اینجا ریشه می‌گرفتند و بچه به دنیا می‌آوردند و ازدواج می‌کردند و در محلات حاشیه‌ای برای خودشان زندگی دست‌وپا می‌کردند.«بسم‌الله» یکی از همین مهاجران است که ۱۲ سال است به ایران آمده و حالا آماده برگشت به کشورش شده است. او پس از حمله طالبان و جنگ‌های تمام‌نشدنی افغانستان، یک روز وقتی سر کار بوده می‌بیند که همسر و فرزندش، در بمباران کابل از دنیا رفته‌اند. چهار ماه بعد، او به ایران می‌آید. بسم‌الله به «شرق» می‌گوید: به دعوت هم‌شهری‌هایم به اینجا آمدم. هر خانه‌ای که قرار بود نوسازی و بازسازی شود،

در روزهای گذشته آماری به نقل از هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان منتشر شد که از ثبت رکوردی در خروج افغانستانی‌ها از ایران خبر می‌داد. در خبر منتشرشده آمده بود به گفته لارنس هارت، رئیس هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان، در سال گذشته میلادی (۲۰۱۸) در مجموع ۷۷۳ هزار و ۱۲۵ مهاجر افغانستانی به صورت داوطلبانه یا به اجبار ایران را ترک کرده‌اند که این تعداد ۶۶ درصد بیشتر از آمار سال ۲۰۱۷ بوده است و احتمالاً این آمار رو به افزایش هم باشد. هارت در گفت‌وگو با خبرگزاری فرانسه اعلام کرده است: «بازگشت این افراد به‌دلیل کاهش فرصت‌های اقتصادی در منطقه از جمله در ایران بوده است». اما یکی از فعالان حوزه پناهندگان با تکذیب این ادعا می‌گوید تنها ترکیب مهاجرت به ایران تغییر کرده است. به فاطمه اشرفی، رئیس سازمان حمایت از کودکان و زنان پناهنده، روزانه بین دوهزار تا ۲۵۰۰ مهاجر غیرقانونی از افغانستان وارد ایران می‌شوند.پس از بالا رفتن قیمت ارز در ایران و کاهش ارزش پول ملی و فشار تحریم‌ها روی بدنه اقتصادی ایران، کمکم مهاجرت افغانستانی‌ها که تا پیش از این، آنها را نیروی کار ارزان قیمت می‌شناختیم آغاز شد. آنها که با وجود مصائب کشورشان ناچار به کوچ اجباری بودند، هم‌زبانی با ایرانیان و آمیختگی فرهنگی از یک طرف و همچنین همسایگی با ایران و بالا بودن ساخت‌وساز در آن را بهانه‌ای برای مهاجرت به ایران عنوان می‌کردند. آنها می‌آمدند تا اندوخته‌ای برای زندگی سخت خانواده‌شان در افغانستان فراهم کنند. همراه با خانواده و بچه‌های قدونیم‌قد به ایران می‌آمدند و اینجا ریشه می‌گرفتند و بچه به دنیا می‌آوردند و ازدواج می‌کردند و در محلات حاشیه‌ای برای خودشان زندگی دست‌وپا می‌کردند.«بسم‌الله» یکی از همین مهاجران است که ۱۲ سال است به ایران آمده و حالا آماده برگشت به کشورش شده است. او پس از حمله طالبان و جنگ‌های تمام‌نشدنی افغانستان، یک روز وقتی سر کار بوده می‌بیند که همسر و فرزندش، در بمباران کابل از دنیا رفته‌اند. چهار ماه بعد، او به ایران می‌آید. بسم‌الله به «شرق» می‌گوید: به دعوت هم‌شهری‌هایم به اینجا آمدم. هر خانه‌ای که قرار بود نوسازی و بازسازی شود،

در روزهای گذشته آماری به نقل از هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان منتشر شد که از ثبت رکوردی در خروج افغانستانی‌ها از ایران خبر می‌داد. در خبر منتشرشده آمده بود به گفته لارنس هارت، رئیس هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان، در سال گذشته میلادی (۲۰۱۸) در مجموع ۷۷۳ هزار و ۱۲۵ مهاجر افغانستانی به صورت داوطلبانه یا به اجبار ایران را ترک کرده‌اند که این تعداد ۶۶ درصد بیشتر از آمار سال ۲۰۱۷ بوده است و احتمالاً این آمار رو به افزایش هم باشد. هارت در گفت‌وگو با خبرگزاری فرانسه اعلام کرده است: «بازگشت این افراد به‌دلیل کاهش فرصت‌های اقتصادی در منطقه از جمله در ایران بوده است». اما یکی از فعالان حوزه پناهندگان با تکذیب این ادعا می‌گوید تنها ترکیب مهاجرت به ایران تغییر کرده است. به فاطمه اشرفی، رئیس سازمان حمایت از کودکان و زنان پناهنده، روزانه بین دوهزار تا ۲۵۰۰ مهاجر غیرقانونی از افغانستان وارد ایران می‌شوند.پس از بالا رفتن قیمت ارز در ایران و کاهش ارزش پول ملی و فشار تحریم‌ها روی بدنه اقتصادی ایران، کمکم مهاجرت افغانستانی‌ها که تا پیش از این، آنها را نیروی کار ارزان قیمت می‌شناختیم آغاز شد. آنها که با وجود مصائب کشورشان ناچار به کوچ اجباری بودند، هم‌زبانی با ایرانیان و آمیختگی فرهنگی از یک طرف و همچنین همسایگی با ایران و بالا بودن ساخت‌وساز در آن را بهانه‌ای برای مهاجرت به ایران عنوان می‌کردند. آنها می‌آمدند تا اندوخته‌ای برای زندگی سخت خانواده‌شان در افغانستان فراهم کنند. همراه با خانواده و بچه‌های قدونیم‌قد به ایران می‌آمدند و اینجا ریشه می‌گرفتند و بچه به دنیا می‌آوردند و ازدواج می‌کردند و در محلات حاشیه‌ای برای خودشان زندگی دست‌وپا می‌کردند.«بسم‌الله» یکی از همین مهاجران است که ۱۲ سال است به ایران آمده و حالا آماده برگشت به کشورش شده است. او پس از حمله طالبان و جنگ‌های تمام‌نشدنی افغانستان، یک روز وقتی سر کار بوده می‌بیند که همسر و فرزندش، در بمباران کابل از دنیا رفته‌اند. چهار ماه بعد، او به ایران می‌آید. بسم‌الله به «شرق» می‌گوید: به دعوت هم‌شهری‌هایم به اینجا آمدم. هر خانه‌ای که قرار بود نوسازی و بازسازی شود،

در روزهای گذشته آماری به نقل از هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان منتشر شد که از ثبت رکوردی در خروج افغانستانی‌ها از ایران خبر می‌داد. در خبر منتشرشده آمده بود به گفته لارنس هارت، رئیس هیئت مأموریت سازمان بین‌المللی مهاجرت در افغانستان، در سال گذشته میلادی (۲۰۱۸) در مجموع ۷۷۳ هزار و ۱۲۵ مهاجر افغانستانی به صورت داوطلبانه یا به اجبار ایران را ترک کرده‌اند که این تعداد ۶۶ درصد بیشتر از آمار سال ۲۰۱۷ بوده است و احتمالاً این آمار رو به افزایش هم باشد. هارت در گفت‌وگو با خبرگزاری فرانسه اعلام کرده است: «بازگشت این افراد به‌دلیل کاهش فرصت‌های اقتصادی در منطقه از جمله در ایران بوده است». اما یکی از فعالان حوزه پناهندگان با تکذیب این ادعا می‌گوید تنها ترکیب مهاجرت به ایران تغییر کرده است. به فاطمه اشرفی، رئیس سازمان حمایت از کودکان و زنان پناهنده، روزانه بین دوهزار تا ۲۵۰۰ مهاجر غیرقانونی از افغانستان وارد ایران می‌شوند.پس از بالا رفتن قیمت ارز در ایران و کاهش ارزش پول ملی و فشار تحریم‌ها روی بدنه اقتصادی ایران، کمکم مهاجرت افغانستانی‌ها که تا پیش از این، آنها را نیروی کار ارزان قیمت می‌شناختیم آغاز شد. آنها که با وجود مصائب کشورشان ناچار به کوچ اجباری بودند، هم‌زبانی با ایرانیان و آمیختگی فرهنگی از یک طرف و همچنین همسایگی با ایران و بالا بودن ساخت‌وساز در آن را بهانه‌ای برای مهاجرت به ایران عنوان می‌کردند. آنها می‌آمدند تا اندوخته‌ای برای زندگی سخت خانواده‌شان در افغانستان فراهم کنند. همراه با خانواده و بچه‌های قدونیم‌قد به ایران می‌آمدند و اینجا ریشه می‌گرفتند و بچه به دنیا می‌آوردند و ازدواج می‌کردند و در محلات حاشیه‌ای برای خودشان زندگی دست‌وپا می‌کردند.«بسم‌الله» یکی از همین مهاجران است که ۱۲ سال است به ایران آمده و حالا آماده برگشت به کشورش شده است. او پس از حمله طالبان و جنگ‌های تمام‌نشدنی افغانستان، یک روز وقتی سر کار بوده می‌بیند که همسر و فرزندش، در بمباران کابل از دنیا رفته‌اند. چهار ماه بعد، او به ایران می‌آید. بسم‌الله به «شرق» می‌گوید: به دعوت هم‌شهری‌هایم به اینجا آمدم. هر خانه‌ای که قرار بود نوسازی و بازسازی شود،

سرپرست وزارت بهداشت از تأمین اعتبار جذب ۱۹ هزار پرستار جدید خبر داد

ادامه گشایش پولی در وزار تخانه بی‌پول

شرق: تا چند روز پیش اگر مشکل و مانع بزرگ در وزارت بهداشت کمبود بودجه و اعتبار بود اما حالا از این وزارتخانه صدای جز گشایش مالی و پولی شنیده نمی‌شود. روز گذشته سعید نمکی، سرپرست وزارت بهداشت در حالی از پرداخت کارانه پرستاران و قول تأمین اعتبار برای جذب ۱۹ هزار پرستار جدید خبر داد که هفتم دی‌ماه وزیر بهداشت سابق در آخرین سخنرانی‌هایش اعلام کرده بود «مجزو جذب ۳۱ هزار نفر نیرو در بخش‌های مختلف حوزه سلامت از سوی سازمان امور استخدامی و دولت به این وزارتخانه صادر شده اما برای این کار در بودجه سال آینده پیش‌بینی اعتبار نشده است. حوزه سلامت با جان مردم سروکار دارد و تأمین نیروی انسانی نیز مهم‌ترین مؤلفه در تحقق این هدف است که کم‌ترین کم‌توجهی و کوتاهی در این راستا توجیه‌پذیر نیست.

به نظر می‌رسد با آمدن سعید نمکی، معاون محمدباقر نوبحث به این وزارتخانه مشکلات مالی و اعتباری هم حل شده است. نمکی که بعد از استعفای قاضی‌زاده‌هاشمی با حکم روحانی سرپرست وزارت بهداشت شد، روز گذشته ضمن تأکید بر لزوم دگرگون‌شدن آموزش پرستاری، درباره جذب ۱۹هزار نیروی جدید پرستاری گفت: محکم روی این موضوع می‌ایستم و آن را تأمین اعتبار، شده، فرض کنید. ساعت‌ها دراین‌باره صحبت کرده‌ایم. درباره بحث استخدام پرستار قیلا به سازمان امور استخدامی نامه‌ای نوشته بودند اما بنده باید پولش را تأمین می‌کردم، ما زمانی دراین‌باره خبردار شدیم که لایحه بودجه ۹۵ تقریبا بسته شده بود و از آنجایی که ۹۵ درصد بودجه جاری کشور را اداره می‌کنم، باید مملکت را با این بودجه اداره کرد و از پوتین سرباز تا غذای زندانی و حقوق کارمندی در دورافتاده‌ترین نقطه کشور را باید تأمین کنیم. بنابراین بسته به منابع کشور، مصارف را مشخص می‌کنیم. درحال ما مصوب کردیم که ۱۹ هزار نفر پرپرستار در سال ۹۸ و ۹۹ در بخش دولتی استخدام کنیم و مجلس نیز دراین‌باره کمک می‌کند.» سعید نمکی ادامه داد: «باید توجه کرد فقط ۱۷ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان بخش حقوق نظام سلامت است. حال ما اختیار داریم تا ۱۰ درصد اضافه‌تر بپردازیم. بنابراین طبق اختیارات سازمان برنامه‌بودجه می‌توانیم جدید ۷۰۰ میلیارد تومان برای این کار قرار دهیم. من قول می‌دهم محکم روی این موضوع بایستم و برای دکتر شهرداری، رئیس کمیسیون بهداشت نامه نوشتم که این میزان استخدام را تأمین اعتبار شده فرض کند. در هفته‌های آینده نیز موضوع پرداخت معوقات پرستاران را بررسی و سعی می‌کنیم معوقات پرداخت شود. درباره پرداخت کارانه دستور دادیم تا در اسرع وقت پرداخت شود».

جذب ۱۹ هزار پرستار در حالی روز گذشته مطرح

جامعه

آیا خروج چشمگیر مهاجران همسایه شرقی واقعی است؟

کوچ زمستانی افغان‌ها از ایران

خانه ما بود. از ابتدا آن را می‌ساختیم و اتاق‌هایش را رنگ می‌کردیم. هر یک‌سال‌وَنیم به خانه جدیدی می‌رفتم و برای همین پول اجاره نداشتیم. دو سال پیش توانستم در یک سال نزدیک به ۷۰ میلیون پول جمع کنم. چون هم در یک خانه بنایی می‌کردم و هم عصرها در خانه‌ای دیگر کمک می‌کردم، این قدر درآمد خوب شده بود که دیگر می‌خواستم به مشهد بروم و آنجا خانه‌ای بخرم و زندگی را شروع کنم. اما حالا یک سال است که بی‌خانمان شده‌ام. ساخت‌وساز نمی‌شود، قیمت‌ها و دستمزدها‌ما فرق نکرده، گرانی زیاد شده است. اگر تا دوسال پیش خرج خوردوخوراک روزانه‌ام پنج‌هزار تومان می‌شد، حالا باید روزی ۱۰ هزارتومان پول غذا بدهم و این دیگر برابرم صرفی ندارد.مرداد سال جاری بود که سازمان بین‌المللی مهاجرت خبر داد بیش از ۴۶۳ هزار مهاجر افغان به کشورشان بازگشته‌اند. کارگران افغان می‌گویند با توجه به کاهش ارزش پول ملی ایران، کارکردن آنها در این کشور دیگر به‌صرفه نیست. در آن زمان عنوان شد بیش از چهارم قیمت دلار

و ارزهای خارجی در ایران، کارگران افغان هر یک میلیون تومان ایرانی را به ۱۶، ۱۷هزار افغانی معاوضه می‌کردند اما با کاهش ارزش ریال ایران این رقم به شش، هفت هزار افغانی تنزل یافت.آمارها از زندگی بیش از سه میلیون مهاجر افغانستانی در ایران خبر می‌دهد و حالا پس از طرح فرمان رهبری به الزام تحصیل مهاجران، خانم فاطمه اشرفی، رئیس هیئت‌مدیره انجمن حمایت از زنان و کودکان پناهنده (حامی)، در گفت‌وگو با «شرق»، با رد ادعای افزایش خروج افغانستانی‌ها از ایران می‌گوید: «این آمار برای خروجی‌هاست؛ اتباعی که به صورت غیرقانونی از کشور خارج شدند، مهاجرانی که در اصل با هدف رفتن به اروپا به ایران آمدند و هنگام خروج از ایران وقتی با قوانین سختگیرانه اروپا روبه‌رو شدند یا با محدودیت‌های زیاد دولت ترکیه، ناگزیر به بازگشت شدند. الزاما هم همه آنها اهداف اقتصادی نداشتند. البته من قبول می‌کنم که درصدی از این افراد اهداف اقتصادی داشتند و ممکن است به دلیل رکود اقتصادی و کاهش فعالیت‌های عمرانی در ایران با محدودیت مواجه شده باشند، اما بحث فعالیت اقتصادی به ما هیچ‌وقت آمار دقیقی از مهاجران ورودی به کشور نداریم و همین‌طور در نظر نمی‌گیریم که ما با کارگرهای فصلی مواجهیم که آنها معمولا با رسیدن سرما به کشورشان بازمی‌گردند».اشرفی تأکید کرد: «در مقابل این مسئله وجود دارد که ایران یک مسیر رفت‌وآمد است.

این افرادی که اکنون از مرز گذشته‌اند و سازمان جهانی مهاجرت خروج آنها را تأیید می‌کند، از ایران خارج شده‌اند و به کشور مبدأ، یعنی افغانستان برگشته‌اند. اما کمتر کسی این مسئله را در نظر گرفته که قدرت از این افرادی که از ایران خارج شدند و به کشورشان بازگشته‌اند، مجددا به ایران مهاجرت کرده‌اند.از طرفی ما آماری داریم که می‌گوید بین دو تا دوهزار و ۵۰۰ نفر در طول هر شبانه‌روز از مرز افغانستان به‌صورت غیرقانونی به ایران وارد می‌شوند، این آمار جدا از آن سهمیه ۵۰۰ هزارنفری هستند که از طریق گرفتن ویزا وارد کشور می‌شوند. اگر ما به ریشه‌ها و عوامل برگشت این افراد توجه نکنیم و فقط به یک آمار خروج در طول یک سال بسنده کنیم، شاید به نتایج متفاوتی از این آمار ارائه‌شده دست پیدا کنیم. این فعال

حقوقی پناهندگان در ادامه افزود: «همین حالا ما با موارد بی‌شماری روبه‌رو هستیم که در قالب قاچاق انسان با هزینه‌های کاملا مشخص وارد کشور می‌شوند و با یک زمان حداقلی از روسای داخل افغانستان، وسط شهری در ایران پیاده شده و مشغول به کار می‌شوند و از همه مهم‌تر اینکه حتی با توجه به سیاست‌های تسهیل‌کننده در ایران برای مهاجران که یکی از آنها دسترسی مهاجران به آموزش برای کودکان است، ما الان شاهد افزایش مهاجرت‌های غیرقانونی حتی با خانواده هستیم؛ چراکه آنها تصور می‌کنند در داخل ایران با از طریق سازمان‌های مردم‌نهاد دسترسی به آموزش تضمین شده است و وقتی آنها کار حمایت تحصیلی بگیرند، عادتا اقامت فرزندانشان نیز تسهیل می‌شود و اینها همه نمره‌های مثبتی است که مهاجرت به ایران را افزایش می‌دهد. بااین‌حال باید پذیرفت که شکل و ترکیب مهاجرت‌ها تغییر پیدا می‌کند، اما از میزان مهاجرت کاسته نشده و نمی‌شود.

پیش‌تر شاید همه مهاجران از افغانستان را نیروهای مجریمی تشکیل می‌دادند که برای فعالیت اقتصادی به ایران می‌آمدند، اما حالا مهاجران اجتماعی زیاد شده است. ناامنی‌های اجتماعی در افغانستان و نقص زیرساخت‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی موجب مهاجرت با خانواده از مناطقی مثل سراب و قندوز افغانستان به ایران شده است.»

پیش‌تر شاید همه مهاجران از افغانستان را نیروهای مجریمی تشکیل می‌دادند که برای فعالیت اقتصادی به

ایران می‌آمدند، اما حالا مهاجران اجتماعی زیاد شده است. ناامنی‌های اجتماعی در افغانستان و نقص زیرساخت‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی موجب مهاجرت با خانواده از مناطقی مثل سراب و قندوز افغانستان به ایران شده است.»

همکاری جدی کرد، گفته است «یکی بحث ۵۰۰ میلیون یورویی بود که سران سه قوه پس از چند جلسه بررسی درباره آن با رهبری صحبت کردند و رهبری پس از بررسی خواستند رئیس‌جمهور شخصا درباره آن نامه‌ای به ایشان بنویسد. علاوه‌بر سران سه قوه رئیس‌جمهور نیز برای رهبری نامه نوشت و بیش از ۶۰ روز قبل رهبری با آن موافقت کرد و موافقت ایشان به صندوق توسعه ابلاغ شد. برای اینکه صنعت داروی کشور و تجهیزات پزشکی کشور از بین نرود و برای اینکه مردم به خاطر دارو و تجهیزات پزشکی جان خود را از دست ندهند.۶۰ روز است این دستور روی زمین مانده است. چطور با توجه به اینکه کشور با بحران مواجه خواهد شد، نتوانستند پس از ۶۰ روز آن را پرداخت نکنند و هرکسی آن را به دیگری پاس بدهد. چقدر ما بین صندوق توسعه، بانک مرکزی و سازمان برنامه و بودجه رفتم و آمدم؟ سه بار دولت درباره این مسوبه گذراند. اگر عمدی در کار نیست؛ پس چیست؟ شما می‌خواهید سروصدای مردم دربیاید. ما که تعارف نداریم. بعد گفتید ما وام را از سال ۱۴۰۱ پرداخت می‌کنیم که آن زمان دیگر دولت دوازدهم نیست. خب چرا این کار را می‌کنید؟ چرا آن را نگه نداریم. چرا اذیت می‌کنید؟ خب طبیعی است که اگر دارو پیدا نشند، تجهیزات نبود و خط تولید خوابید، یقه چه کسی را می‌گیرند. خب معلوم است یقه ما را خواهند گرفت، حق هم دارند».چند روز پس از استعفا وزیر بهداشت طاهر موهبتی، مدیرعامل بیمه سلامت، اعلام کرد «بخش اول ۵۰۰ میلیون یورو که دوهزار و ۶۴۰ میلیارد تومان بود، به حساب سازمان بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

بیمه سلامت می‌آید.

خبر

ورود بیش از ۶ میلیون گردشگر خارجی به کشور

● **شرق:** رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با بیان اینکه در هشت‌ماهه اول امسال شاهد ورود بیش از شش میلیون گردشگر خارجی به کشور بودیم، گفت: «در سال گذشته با چهار درصد رشد شاهد ورود پنج میلیون و ۱۰۰ هزار گردشگر خارجی بودیم اما امسال از رشد خوبی برخوردار هستیم و خوشحالم که اعلام کنیم در هشت‌ماهه اول امسال از عدد شش میلیون گردشگر خارجی عبور کردیم».علی اصغر مونسان، معاون رئیس‌جمهوری و رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری، در گفت‌وگو با برنامه رادیویی پارک شهر رادیو تهران با اشاره به فرصت‌های بی‌ظیر گردشگری در کشور گفت: «با توجه به ضرورت افزایش ورود گردشگران خارجی به کشور، تلاش کردیم مسیر ورود گردشگر به کشور را باز کنیم و تلاش کردیم با انجام تبلیغات خصوصا در فضای مجازی با پروژه ایران‌هراسی مقابله کنیم. در همین ارتباط هر گردشگری که به ایران می‌آید، در بازگشت تبدیل به یک سفیر فرهنگی برای ما می‌شود».مونسان گفت: «برای جذب هرچه بیشتر گردشگر روی کشورهای هدف و برخی از کشورهای منطقه‌ای تمرکز کرده‌ایم و مجموعه این اقدامات باعث شده تا شاهد رشد ورود گردشگران خارجی به کشور باشیم. در همین ارتباط گردشگران کشورهای منطقه‌ای ما که تا پیش‌ازاین گردشگران زبارتی بودند، اکنون تبدیل به گردشگران ترکیبی شده‌اند».رئیس سازمان میراث فرهنگی، صنایع‌دستی و گردشگری گفت: «عوامل مختلفی سبب این رشد شده است و یکی از دلایل آن افزایش نرخ دلار و ارزان‌شدن سفر به ایران است، البته در همین مدت گذشته با توجه به اعمال تحریم‌ها، پروازهای مستقیم خارجی را از دست دادیم که البته چون از قبل در این زمینه تمهیدات لازم را اندیشیده بودیم و دولت محترم نیز از قبل دستورات لازم را داده بود، با تدبیر و تمهیدات خوب توانستیم با همکاری دستگاه‌های مختلف ازجمله ناجا و وزارت امور خارجه به این رشد دست یابیم. اقدامات مختلفی را با همکاری دستگاه‌های گوناگون انجام دادیم؛ ازجمله لغو روادید یک‌طرفه با برخی از کشورهای هدف، عدم درج مهر در گذرنامه و ویزای بدون پرچسب، توسعه ویزای الکترونیک، عدم افزایش قیمت نرخ اقامت در هتل‌ها و… همه‌وهمه باعث شد تا شاهد افزایش ورود گردشگران خارجی به کشور باشیم». مونسان در ادامه و در پاسخ به سؤالی درباره توجه به گردشگری داخلی در کنار توجه به گردشگری خارجی نیز گفت: «بازار گردشگری کشور ما این‌قدر بزرگ است که چند کشور همسایه از گردشگری ما انتفاع می‌برند و حتی اگر ما هیچ گردشگر خارجی‌ای نداشته باشیم، فضای گردشگری داخلی ما این‌قدر بزرگ است که توجه به همین بخش می‌تواند به اقتصاد کشور کمک کند؛ ضمن اینکه گردشگری محرک سایر بخش‌های اقتصادی در کشور است و وقتی این صنعت توسعه یابد، در سایر بخش‌ها نیز شاهد رشد خواهیم بود.»

تکذیب شهردار

● **شرق:** شهردار تهران در واکنش به خبر دریافت پول از شهروندان برای استفاده از تونل‌های پایتخت گفت: روزانه در شهرداری تهران ایده‌ها و نظرات کارشناسی زیادی مطرح می‌شود اما هیچ‌کدام از آنها به مفهوم تصمیم شهرداری نیست. پیروز حاجی با حضور در جمع خبرنگاران تصریح کرد: اگر شهرداری بخواهد تصمیمی بگیرد آن را در قالب لایحه به شورای شهر ارائه می‌دهد و پس از تصویب در شورای شهر، طرح عملی خواهد شد. براساس‌این، خبری که منتشر شده بود، به‌هیچ‌وجه به مفهوم تصمیم شهرداری در این زمینه نیست و سن دراین‌باره از رسانه‌هایی که چنین خبری را منتشر کردند، گلایه دارم.شهردار تهران در پاسخ به سؤالی دیگر مبنی بر اینکه واقعیت دارد در راستا کوچک‌سازی بدنه شهرداری و حذف معاونت‌ها، معاونت فنی و عمرانی شهرداری به خاطر کاهش فعالیت‌های عمرانی این مجموعه حذف خواهد شد، گفت: شورای شهر پیشنهاد کوچک‌سازی بدنه شهرداری را داده است و ممکن است در این راستا ایده‌ها و نظراتی مطرح شود اما هیچ‌کدام به مفهوم تصمیم شهرداری نیست و ما هنوز در این زمینه جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.

جمع‌بندی روشنی نداریم.